

Минали години. Един ден старият човек разбрал, че сетният му час идва. Извикал младото момче, което хвърлило много сили, за да го изправи на крака и му рекъл:

– Е, чедо, събери всичките ми синове. Нека да дойдат тук. Те да ме видят, а пък аз да взема прошка от тях, задето са се грижили за мен. А също така и аз прошка да им дам. Какво станало, станало. Време е да си тръгна от този свят. Но преди това, чедо, заведи ме в гората и с нея да се простя, че ми опази парите – помолил той младият мъж.

Отишли в гората с момчето, намерили дървото и изровили делвата с парите. Върнали се обратно и ето че дошли и синовете му. Тогава старецът им рекъл:

– Синове, мои! Дойде сетният ми час, та ви извиках да чуете последната ми дума. Вие може да сте ме гледали, но всички ме изоставихте мръсен, гладен и жаден, като разбрахте, че нямам пари. Виждате ли го това момче? До днес то се грижеше за мен така, както би се грижил за собствения си баща. Обличаше ме, хранеше ме, къпеше ме и сега всичките пари ще дам на него. Който ме е гледал, за него ще е делвата с парите. Като умра, не искам да ме погребете вие. Това момче ще ме погребее. Добре ли, зле ли – в неговите ръце ще съм. Няма да бъда във вашите ръце, защото вие ме изоставихте. Нито благословия взехте, нито прошка ми дадохте. Останете си живи и здрави.

Синовете му си тръгнаха с подвити опашки и повече не видяха баща си. Момчето си свършило работата и заслужено прибрало парите, завещани му приживе от стареца.

O lachhipe lela i piri¹⁴

Isine ekh phuro rom, kay deshane chhave murcha isine les, deshane borya. Ama kalka borya zhanena, soske kalke phure manushes isi les pares.

Sare upral leste ule – dikhena les, parvarena les, uryavena les, shukar habe kerena leske. Samo i samo o phuro mahush te del lenge o pares.

¹⁴ **Desislava Rangelova (Teshika)**. Byandili ando 1953 b. ko Sandanski thay zhivinela athe. Romni – dzhumalika, arliyka. Isi la myusyulmansko religiya. Pensionirime.